Люблю я ліс!
Дрімотний ліс.
Він партизанові приніс
Жаданий захист
І спочинок.
І не один звитяжний вчинок
Я по стежках його проніс
За нашу рідну Батьківщину.
Березу, вільху і ліщину,
Дубів могутність величаву
І навіть тихий верболіз —

Люблю я ліс.
Його по праву
Я і шаную, і люблю,
Вклоняюсь пишному гіллю,
Бо тричі щиро напоїв
Коріння буків і дубів
Своєю кров'ю молодою.
Тепер спокійною ходою
Проходжу лісом. Тихий шум
Мені навіяв безліч дум
Про давні роки незабутні
І про омріяні, майбутні,
В які ростимуть
І цвістимуть
Оці незаймані ліси,
Красу новій землі нестимуть
У вік найвищої краси,
У вік без війн,
Без крові,
Сліз.
Люблю я ліс.
1953